

Ορισμός

Τηλεργασία είναι η μορφή εργασίας που ασκείται συνήθως από ένα άτομο εκτός του παραδοσιακού εργασιακού χώρου, για έναν εργοδότη ή πελάτη, και η οποία περιλαμβάνει τη χρήση των τηλεπικοινωνιών και προηγμένων τεχνολογιών πληροφόρησης.

Οι θετικές επιδράσεις της**Γενικά :**

1. εκμηδενίζει το χρόνο και τις αναγκαίες δαπάνες για τη μετακίνηση των εργαζομένων προς και από το χώρο εργασίας.
2. απαιτεί λιγότερες επαγγελματικές ανταλλαγές, γεγονός που συνιστά σημαντικό πλεονέκτημα από άποψη οικονομικού οφέλους σε σχέση με τη συμβατική εργασία.
3. συμβάλλει στη μείωση της ανεργίας, αφού διευρύνει τις δυνατότητες απασχόλησης για περισσότερες κοινωνικές ομάδες.
4. μειώνει το λειτουργικό κόστος των επιχειρήσεων και ενισχύει την ανταγωνιστικότητά τους.

Για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες (γυναίκες, άτομα με ειδικές ανάγκες, νέοι) :

1. εξασφαλίζει την ισότιμη συμμετοχή/ένταξη στην παραγωγική διαδικασία και κοινωνική ζωή, με αξιοποίηση των δημιουργικών δυνάμεων και δεξιοτήτων τους.
2. επιδρά θετικά στον ψυχισμό τους (αίσθηση προσφοράς, τόνωση αυτοπεποίθησης/ αυτοεκτίμησης).
3. συμβάλλει στην ανεξαρτητοποίησή τους (με την κάλυψη των υλικών και οικονομικών αναγκών) και στην κατάκτηση της κοινωνικής τους αυτονομίας.

Ειδικότερα για:

- τις γυναίκες : συνδυασμός επαγγελματικής απασχόλησης και δημιουργίας οικογένειας.
- τα άτομα με ειδικές ανάγκες : αποφυγή περιθωριοποίησης.
- τους νέους : επαγγελματική αξιοποίηση γνώσεων και δημιουργικής διάθεσης. Εξοικονόμηση χρόνου για διεύρυνση σπουδών, επικοινωνίας, ψυχαγωγίας κ.λ.π.

Οι αρνητικές επιδράσεις της

1. δυσχέρειες προσαρμογής στα νέα δεδομένα και κίνδυνος κοινωνικής απομόνωσης, για τους εργαζόμενους στον οικογενειακό χώρο. Ειδικότερα για τις γυναίκες : αποκλεισμός από συλλογικά εργασιακά και κοινωνικά σχήματα, για τα άτομα με ειδικές ανάγκες : διαιώνιση της περιθωριοποίησης και "γκετοποίησής" τους, για τους νέους : ανάπτυξη εσωστρεφούς και μη συμμετοχικής διάθεσης στα κοινωνικο-πολιτικά δρώμενα.
2. υψηλό κόστος εξοπλισμού με τα συστήματα υψηλής τεχνολογίας για τους αυτοαπασχολούμενους.
3. μείωση των ευκαιριών για προαγωγή, απώλεια εργασιακών δικαιωμάτων εξαιτίας της αδυναμίας συλλογικής διεκδίκησής τους αλλά και του ιδιότυπου χαρακτήρα της απασχόλησης.
4. νομιμοποίηση και εδραίωση της μερικής απασχόλησης, που περιστελλεί το πλαίσιο των εργασιακών κατακτήσεων.